

Още при изгрѣвъ слънце Петъръ ставалъ и всѣки день отивалъ на работа, дѣто прѣкарвалъ цѣлия день: рѣжелъ съ трионъ дъски, носилъ тяжести като простъ дърводѣлецъ и пр. Дрежи обличалъ тѣй сжщо както и другитѣ работници — просто палто и бѣли платнени панталони.

Когато Саардамци се научили, че той не е простъ дърводѣлецъ, а московскиятъ царь, то Петъръ нѣмалъ мира, — около него постоянно се събирала тълпа. Това доста сърдѣло Петра, и той билъ крайно недоволенъ, когато му говорѣли: „Ваше Величество“, а не „дърводѣлецъ Петъръ Саардамски.“

Малката писателка.

Вѣрка виждала, какъ татко ѝ, щомъ седнѣлъ на писалищната маса, почвалъ да пише нѣщо си.

Еднажъ татко ѝ свършилъ писането и излѣзълъ. Тогава Вѣрка веднага седнала на неговото мѣсто и почнала да съчинява писмо до своята кукла.

Всичкитѣ си прѣстенца тя нацапала съ мастило, а писмото все не върви и не върви. На хартията нищо не излиза. Защо ли тѣй, какъ вие мислите, драги ми дѣчица?